

Til § 23.

Lejligheden skal have en Størrelse og Udstyrelse, som svarer til Familiens Størrelse og Sammensætning. Man har ikke ud over Bestemmelsen om, at Lejligheden mindst skal indeholde 3 Værelser (Kamre) ment at kunne fastsætte almindelige Regler om Lejlighedens Størrelse, idet denne foruden af Familiens Størrelse ogsaa afhænger af Børnenes Alder og Køn. Hvorledes Lejligheden skal inddeles i Værelser og Kamre, har man derfor ikke fastsat nærmere.

Til § 24.

Der henvises til de i Befolkning Kommissionens Betænkning pag. 12 givne Oplysninger om, at den foreslaede Skala for Ydelse af Huslejenedsættelse, har været gældende i Sverige i to Aar uden, at der skal være fremsat Ønsker om dens Forandring.

Til § 25.

Man har fundet det rigtigst, at Regulering af Huslejen finder Sted saa hurtigt som muligt, efter at en Forøgelse af Familien har fundet Sted; derimod er det naturligt, at Familien ved Formindskelse af Børneantallet kommer til at nyde Fordel af Huslejenedsættelse en vis Tid, efter at Formindskelsen har fundet Sted, saaledes at den kan naa at indrette sig efter den forventede Forhøjelse af Huslejen, eller i Tilfælde af Fraflytning faar Tid til at finde sig en ny Lejlighed.

Til § 26.

Da det er af Betydning, at Kommunen eller Boligforeningen er sikker paa, at der altid kan ydes Huslejetilskud i Forhold til det Antal Lejligheder, der beboes af børnerige Familier, bør Tilskuddenes samlede Sum ikke være afhængig af Fondens Størrelse, og man har derfor foreslaet, at Staten og Kommunen i Forening skal dække det Underskud, der fremkommer.

Bestemmelserne om Anvendelse af Overskuddet vil næppe faa Betydning, men under Hensyn til, at man ikke fuldt ud kan overse de Forhold, der længere ud i Fremtiden kommer til at bestemme Fondens Indtægter og Udgifter, har man indføjet en

Bestemmelse om, at Overskuddet skal anvendes til Boligformaal. Denne Anvendelse af Overskuddet forudsætter dog, at Forholdene ligger saaledes, at man ikke kan forvente, at der i en overskuelig Fremtid vil blive Brug for Midlerne til Huslejenedsættelse til børnerige Familier.

Til §§ 27 og 28.

Da den i §§ 21—26 omhandlede Huslejenedsættelse alene kommer mindrebedemlede, børnerige Familier i Etagehuse til Gode, og da det skønnes nødvendigt ogsaa at yde Ejerne af de i Lovforslaget omhandlede Parcel- og Rækkehuse en Hjælp til Nedbringelse af deres aarlige Udgifter til Husleje, stiller man Forslag om, at Parcel- og Rækkehuse, hvortil der er ydet Statslaan i Henhold til Lovene af 1933 og 1934 og de her foreslaede Bestemmelser, skal være fritagne for Udredelse af Bygningsskatterne, saa længe de beboes af en mindrebedemlet, børnerig Familie.

Som fremhævet allerede i de indledende Bemærkninger til Lovforslaget har man ment at burde søge fremmet Parcelbyggeriet, fordi den lave Bebyggelse med Have for en stor Del af de børnerige Familier er den ideelle Form for Bolig. For at ansøre til Nyopførelse af saadanne Huse stiller man derfor Forslag om, at der foruden Fritagelsen for Bygningsskatterne tillige ydes Familien en Nedsættelse af den aarlige Ydelse af Statslaanet. Saadan Lempelse i Forbindelse med Skattefriheden vil bringe de aarlige Udgifter ned paa saadant Niveau, at det maa antages, at ogsaa mindrebedemlede, børnerige Familier kan magte selv at bygge.

Til § 29.

Da Fremleje af Dele af en Lejlighed (eller af hele Lejligheder), der er lejet med Huslejenedsættelsen, eller som er fritaget for Ejendomsskatter i Henhold til § 27, vilde stride mod det Princip, der søges gennemført ved Lovforslaget — at skaffe børnerige Familier passende Lejligheder til overkommelig Leje — har man ikke ment, at Huslejelovens Regel om Tilladeligheden af Fremleje i disse Tilfælde bør opretholdes.